

Rigsdagstidende.

1859. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 9.

Ellevte Session.

9de Møde.

Torsdagen den 15de December.

(Fortsat.)

Nimestad (fortsat): Naar der saaledes kommer 300 paa Sjælland, 500 paa Sylland og et Par Hundrede paa Fyen, saa kan det let blive 1000, foruden at det af ham nævnte Tilfælde kan forklares paa andre Maader. Den ærede Rigsdagsmand sagde, at han ikke vilde bevilge de 10,000 Rbd. „medmindre han fik Sikkerhed for, at Folketællingen blev paalidelig“; det var et mærkeligt Udsagn; for det Første kan han jo aldrig faae den Sikkerhed, og dernæst, hvorledes vil den ærede Rigsdagsmand komme til den Overbeviisning, at Folketællingen var paalidelig? Han maatte da selv tælle efter. Jeg troer saaledes ikke, at den Trudsel, den ærede Rigsdagsmand fremførte, har det Allermindste at betyde. Den ærede Rigsdagsmand sagde, at visse Udgifter bleve os paalagte efter Folketallet; ja, er der en Feil ved saadanne statistiske Opgjørelser, der danne Grundlaget for Udgifternes Fordeling, ere vi dog nødt til at benytte dem, naar vi skulle fastsætte Kongerigets Andeel og Hertugdømmernes Andeel i Fællesudgifterne; men vi kunne være ganske sikre paa, at disse Feil gaae omtrent lige op imod hinanden, og naar der saaledes med Hensyn til Folketællingen i Hertugdømmerne er begaaet lige saa store Feil, som der finder Sted i Kongeriget, saa vil ingen af Delene blive for fordeelte, thi vi maae erindre, at det her slet ikke kommer an paa, hvor

stor Feilen er i Kongeriget, og selv om den der er aldrig saa stor, gjør det ikke noget til Sagen, naar der kun i Hertugdømmerne finder en forholdsvis lige saa stor Feil Sted; vi komme derfor ikke til at udrette mere. Naar saaledes Kongeriget efter de gamle Forhold skulde udrede $\frac{3}{5}$, og der ved Folketællingen i Kongeriget var begaaet en Feil, som endogsaa løb op til 3 Millioner, saa vilde det dog ikke gjøre det Allermindste, naar der blot var en forholdsvis lige saa stor Feil i Hertugdømmernes, idet jo Bidragene udredes efter et Forholdstal. — Hermed skal jeg slutte.

Kraiberg: Efterat enkelte af Folkethingets Medlemmer allerede have udtalt sig vidtløftigt om flere af de Punkter, paa hvilke ogsaa jeg har havt Tanken henvendt, kan jeg fatte mig i stor Korthed. Det første Punkt, jeg skal berøre, er Bygningsafgiften i § 2. Det er en Anskuelse, der ofte og med Eftertryk er bleven udtalt, at denne Afgift hviler uforholdsmæssig trykkende paa Kjøbstæderne, og denne Anskuelse er feneft kommet tilorde i et Andragende fra den danske Kjøbstadsforening, hvoraf jeg for saa Dage siden har havt den Ære at overrække den høitærede Indenrigsminister et Exemplar, ligesom et lignende Exemplar er blevet henlagt i det ærede Things Læsesærelse. Jeg har ikke selv havt Leilighed eller fornødent Materiale til saaledes at kunne arbejde mig ind i Sagen, at jeg kan have nogen fast Mening om, hvorvidt denne Anke er begrundet eller ikke, men da det er et af Statsstyrelsens vigtigste Formaal at drage Omhu for, at Byrderne fordeles retfærdig, saa har